Παραπομπές του *Φυλλαδίου Εργασίας για τη Συνάθροιση Ζωή και Διακονία*

6-12 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΕΞΟΔΟΣ 6, 7

«Τώρα θα Δεις Τι θα Κάνω στον Φαραώ»

(Έξοδος 6:1) Είπε λοιπόν ο Ιεχωβά στον Μωυσή: «Τώρα θα δεις τι θα κάνω στον Φαραώ. Κραταιό χέρι θα τον αναγκάσει να τους αφήσει να φύγουν και κραταιό χέρι θα τον αναγκάσει να τους διώξει από τη γη του».

(Έξοδος 6:6, 7) **6** »Γι' αυτό, πες στους Ισραηλίτες: "Εγώ είμαι ο Ιεχωβά, και θα σας απαλλάξω από τα βάρη των Αιγυπτίων και θα σας ελευθερώσω από την υποδούλωση σε αυτούς και θα σας ανακτήσω με απλωμένο βραχίονα εκτελώντας μεγάλες κρίσεις. **7** Θα σας κάνω λαό μου και θα είμαι ο Θεός σας, και εσείς οπωσδήποτε θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Ιεχωβά ο Θεός σας που σας απαλλάσσει από τα βάρη της Αιγύπτου.

***it*-2 σ. 403 ¶4**
Μωυσής

Αλλά και στους Ισραηλίτες σημειώθηκε αξιοσημείωτη αλλαγή. Στην αρχή είχαν δεχτεί τα διαπιστευτήρια του Μωυσή, αλλά όταν οι συνθήκες της εργασίας τους έγιναν σκληρότερες με εντολή του Φαραώ, παραπονέθηκαν τόσο πολύ εναντίον του Μωυσή, ώστε εκείνος, αποθαρρυμένος, έκανε έκκληση στον Ιεχωβά. (Εξ 4:29-31· 5:19-23) Τότε ο Ύψιστος τον ενίσχυσε αποκαλύπτοντας ότι τώρα επρόκειτο να εκπληρώσει αυτό στο οποίο προσέβλεπαν ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιακώβ, δηλαδή την πλήρη αποκάλυψη της σημασίας του ονόματός του, του ονόματος Ιεχωβά, με την απελευθέρωση του Ισραήλ και την εδραίωσή του ως μεγάλου έθνους στη γη της υπόσχεσης. (Εξ 6:1-8) Ακόμη και τότε οι Ισραηλίτες δεν άκουσαν τον Μωυσή. Αλλά τώρα, μετά την ένατη πληγή, τον υποστήριξαν πλήρως και συνεργάστηκαν μαζί του ώστε, μετά τη δέκατη πληγή, εκείνος μπόρεσε να τους οργανώσει και να τους οδηγήσει έξω εύτακτα, «σε σχηματισμό μάχης». —Εξ 13:18.

(Έξοδος 7:4, 5) **4** Αλλά ο Φαραώ δεν θα σας ακούσει, και εγώ θα βάλω το χέρι μου πάνω στην Αίγυπτο και θα βγάλω τα πλήθη μου, τον λαό μου, τους Ισραηλίτες, από τη γη της Αιγύπτου εκτελώντας μεγάλες κρίσεις. **5** Και οι Αιγύπτιοι οπωσδήποτε θα γνωρίσουν ότι εγώ είμαι ο Ιεχωβά όταν απλώσω το χέρι μου εναντίον της Αιγύπτου και βγάλω τους Ισραηλίτες από ανάμεσά τους».

***it*-2 σ. 403 ¶2, 3**
Μωυσής

Μπροστά στον Φαραώ της Αιγύπτου. Ο Μωυσής και ο Ααρών επρόκειτο πλέον να παίξουν βασικούς ρόλους σε μια "μάχη μεταξύ θεών". Στα πρόσωπα των μάγων ιερέων, των οποίων οι αρχηγοί ονομάζονταν προφανώς Ιαννής και Ιαμβρής (2Τι 3:8), ο Φαραώ συγκάλεσε τη δύναμη όλων των θεών της Αιγύπτου εναντίον της δύναμης του Ιεχωβά. Το πρώτο θαύμα που εκτέλεσε ο Ααρών μπροστά στον Φαραώ, με την κατεύθυνση του Μωυσή, απέδειξε την ανωτερότητα του Ιεχωβά σε σχέση με τους θεούς της Αιγύπτου, μολονότι ο Φαραώ έγινε πιο ισχυρογνώμων. (Εξ 7:8-13) Αργότερα, όταν επήλθε η τρίτη πληγή, ακόμη και οι ιερείς αναγκάστηκαν να παραδεχτούν: «Είναι το δάχτυλο του Θεού!» Μάλιστα οι ίδιοι χτυπήθηκαν τόσο πολύ από την πληγή με τα μεγάλα σπυριά ώστε δεν μπορούσαν καν να εμφανιστούν ενώπιον του Φαραώ για να εναντιωθούν στον Μωυσή κατά τη διάρκεια εκείνης της πληγής.—Εξ 8:16-19· 9:10-12.

Οι πληγές οδηγούν σε απάλυνση και σκλήρυνση. Ο Μωυσής και ο Ααρών ήταν αυτοί που εξήγγειλαν την καθεμιά από τις Δέκα Πληγές. Οι πληγές επέρχονταν όπως εξαγγέλλονταν, αποδεικνύοντας ότι ο Μωυσής ήταν ο διορισμένος εκπρόσωπος του Ιεχωβά. Το όνομα του Ιεχωβά διακηρύχτηκε και συζητήθηκε πολύ στην Αίγυπτο, με αποτέλεσμα κάποιοι να απαλυνθούν ως προς αυτό και κάποιοι άλλοι να σκληρυνθούν—οι Ισραηλίτες και

ορισμένοι Αιγύπτιοι απαλύνθηκαν, αλλά ο Φαραώ καθώς και οι σύμβουλοι και οι υποστηρικτές του σκληρύνθηκαν. (Εξ 9:16· 11:10· 12:29-39) Οι Αιγύπτιοι, αντί να έχουν την εντύπωση ότι είχαν προσβάλει οι ίδιοι τους θεούς τους, *γνώριζαν* ότι ο Ιεχωβά ήταν εκείνος που έκρινε τους θεούς τους. Όταν πια είχαν επέλθει οι εννιά πληγές, ο Μωυσής είχε πλέον γίνει «πολύ σπουδαίος στη γη της Αιγύπτου, στα μάτια των υπηρετών του Φαραώ και στα μάτια του λαού».—Εξ 11:3.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Έξοδος 6:3) Και εμφανιζόμουν στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ ως Θεός Παντοδύναμος, αλλά όσον αφορά το όνομά μου, Ιεχωβά, δεν έκανα τον εαυτό μου γνωστό σε αυτούς.

***it*-2 σ. 579 ¶10, 11**
Παντοδύναμος

Ο Ιεχωβά χρησιμοποίησε τον τίτλο «ο Θεός ο Παντοδύναμος» (*Ἐλ Σανταΐ*) όταν έδωσε στον Αβραάμ την υπόσχεση αναφορικά με τη γέννηση του Ισαάκ, μια υπόσχεση που προϋπέθετε από μέρους του Αβραάμ μεγάλη πίστη στο ότι ο Θεός είχε τη δύναμη να την πραγματοποιήσει. Ο τίτλος αυτός χρησιμοποιήθηκε αργότερα σε περιπτώσεις όπου αναφέρεται ότι ο Θεός θα ευλογούσε τον Ισαάκ και τον Ιακώβ ως κληρονόμους της Αβραμιαίας διαθήκης.—Γε 17:1· 28:3· 35:11· 48:3.

Σε αρμονία με αυτό, ο Ιεχωβά μπορούσε να πει αργότερα στον Μωυσή: «Εμφανιζόμουν στον Αβραάμ, στον Ισαάκ και στον Ιακώβ ως Θεός Παντοδύναμος [*μπε’Ἐλ Σανταΐ*], αλλά ως προς το όνομά μου Ιεχωβά δεν έκανα τον εαυτό μου γνωστό σε αυτούς». (Εξ 6:3) Αυτό δεν μπορεί να σημαίνει ότι το όνομα Ιεχωβά ήταν άγνωστο σε αυτούς τους πατριάρχες, δεδομένου ότι το χρησιμοποιούσαν συχνά τόσο οι ίδιοι όσο και άλλοι πριν από αυτούς. (Γε 4:1, 26· 14:22· 27:27· 28:16) Στην πραγματικότητα, στο βιβλίο της Γένεσης το οποίο αφηγείται τη ζωή των πατριαρχών, η λέξη «Παντοδύναμος» υπάρχει μόνο 6 φορές, ενώ το προσωπικό όνομα Ιεχωβά είναι γραμμένο στο πρωτότυπο εβραϊκό κείμενο 172 φορές. Ενώ αυτοί οι πατριάρχες, όμως, είχαν φτάσει στο σημείο να εκτιμήσουν από προσωπική πείρα το γεγονός ότι ο Θεός είχε το δικαίωμα και τα προσόντα να φέρει τον τίτλο «Παντοδύναμος Θεός», δεν είχαν την ευκαιρία να εκτιμήσουν την πλήρη έννοια και τις προεκτάσεις του προσωπικού του ονόματος, Ιεχωβά. Σχετικά με αυτό, *Το Εικονογραφημένο Λεξικό της Βίβλου* ([*The Illustrated Bible Dictionary*] Τόμ. 1, σ. 572) σχολιάζει: «Η παλαιότερη αποκάλυψη, στους Πατριάρχες, αφορούσε υποσχέσεις που ανάγονταν στο απώτερο μέλλον και προϋπέθετε ότι αυτοί θα έπρεπε να είναι βέβαιοι πως Εκείνος, ο Γιαχβέ, θα ήταν ένας Θεός (*’ελ*) ικανός (μια πιθανή έννοια του *σανταΐ*) να τις εκπληρώσει. Η αποκάλυψη στη βάτο ήταν μεγαλύτερη και πιο προσωπική, καθώς η δύναμη του Θεού και παράλληλα η άμεση και συνεχής παρουσία του κοντά τους εμπερικλείονταν στο οικείο όνομα Γιαχβέ».—Επιμέλεια Τζ. Ντ. Ντάγκλας, 1980.

(Έξοδος 7:1) Έπειτα, ο Ιεχωβά είπε στον Μωυσή: «Εγώ σε έχω κάνει σαν Θεό για τον Φαραώ, και ο Ααρών ο αδελφός σου θα γίνει ο προφήτης σου.

***it*-2 σ. 402 ¶3**
Μωυσής

Ο Μωυσής δεν κρίθηκε ακατάλληλος λόγω δισταχτικότητας. Εντούτοις, ο Μωυσής φάνηκε διστακτικός, προβάλλοντας το επιχείρημα ότι δεν μπορούσε να μιλήσει με ευχέρεια. Τώρα παρουσιαζόταν ένας αλλαγμένος Μωυσής, τελείως διαφορετικός από τον άνθρωπο που είχε προσφερθεί αυτόβουλα να γίνει ο απελευθερωτής του Ισραήλ 40 χρόνια νωρίτερα. Συνέχισε να φέρνει αντιρρήσεις στον Ιεχωβά, ζητώντας του τελικά να τον απαλλάξει από αυτό το έργο. Μολονότι αυτό προκάλεσε το θυμό του Θεού, εκείνος δεν απέρριψε τον Μωυσή, αλλά του προμήθευσε τον Ααρών, τον αδελφό του, ώστε να μιλάει αυτός εκ μέρους του. Όπως, λοιπόν, ο Μωυσής ήταν ο εκπρόσωπος του Θεού, έτσι και ο ίδιος έγινε «Θεός» για τον Ααρών, ο οποίος μιλούσε ως εκπρόσωπός του. Στη συνάντηση που ακολούθησε με τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ, καθώς και στις επαφές με τον Φαραώ, φαίνεται ότι ο Θεός έδινε στον Μωυσή

τις οδηγίες και τις εντολές, ενώ στη συνέχεια ο Μωυσής τις μεταβίβαζε στον Ααρών, και έτσι ο Ααρών ήταν αυτός που μιλούσε ενώπιον του Φαραώ (ενός διαδόχου του Φαραώ από τον οποίο είχε φύγει ο Μωυσής 40 χρόνια πρωτύτερα). (Εξ 2:23· 4:10-17) Αργότερα, ο Ιεχωβά χαρακτήρισε τον Ααρών "προφήτη" του Μωυσή με την έννοια ότι, όπως ο Μωυσής ήταν ο προφήτης του Θεού και λάβαινε κατεύθυνση από αυτόν, έτσι και ο Ααρών έπρεπε να λαβαίνει κατεύθυνση από τον Μωυσή. Επίσης, ειπώθηκε στον Μωυσή ότι κατέστη "Θεός για τον Φαραώ", δηλαδή του δόθηκε θεϊκή δύναμη και εξουσία επί του Φαραώ, ώστε δεν υπήρχε πια λόγος να φοβάται το βασιλιά της Αιγύπτου.—Εξ 7:1, 2.

13-19 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΕΞΟΔΟΣ 8, 9

«Ο Υπερήφανος Φαραώ Εξυπηρετεί Άθελά του τον Σκοπό του Θεού»

(Έξοδος 8:15) Όταν ο Φαραώ είδε ότι απαλλάχτηκαν από την πληγή, σκλήρυνε την καρδιά του και αρνήθηκε να τους ακούσει, ακριβώς όπως είχε πει ο Ιεχωβά.

***it*-2 σ. 629 ¶4**
Πείσμα

Ο Ιεχωβά Θεός, στην πολιτεία του με το ανθρώπινο γένος, άσκησε υπομονή επιτρέποντας σε άτομα και έθνη άξια θανάτου να συνεχίσουν να υπάρχουν. (Γε 15:16· 2Πε 3:9) Ενώ μερικοί ανταποκρίθηκαν ευνοϊκά ενεργώντας έτσι ώστε να ελεηθούν (Ιη 2:8-14· 6:22, 23· 9:3-15), άλλοι σκληρύνθηκαν ακόμη περισσότερο εναντίον του Ιεχωβά και του λαού του. (Δευ 2:30-33· Ιη 11:19, 20) Επειδή ο Ιεχωβά δεν εμποδίζει τους ανθρώπους να πεισμώσουν, λέγεται ότι τους "αφήνει να γίνουν ισχυρογνώμονες" ή ότι "κάνει τις καρδιές τους σκληρές". Όταν τελικά εκτελεί εκδίκηση ενάντια στους πεισματάρηδες, καταδεικνύεται η μεγάλη δύναμή του και διακηρύττεται το όνομά του.—Παράβαλε Εξ 4:21· Ιωα 12:40· Ρω 9:14-18.

(Έξοδος 8:18, 19) **18** Οι μάγοι ιερείς προσπάθησαν και αυτοί να βγάλουν σκνίπες με τις απόκρυφες τέχνες τους, αλλά δεν μπόρεσαν. Και οι σκνίπες ήρθαν πάνω σε ανθρώπους και ζώα. **19** Οι μάγοι ιερείς λοιπόν είπαν στον Φαραώ: «Είναι το δάχτυλο του Θεού!» Αλλά η καρδιά του Φαραώ συνέχισε να είναι πεισματική, και αυτός δεν τους άκουσε, ακριβώς όπως είχε πει ο Ιεχωβά.

(Έξοδος 9:15-17) **15** Θα μπορούσα ήδη να είχα απλώσει το χέρι μου για να χτυπήσω εσένα και τον λαό σου με καταστροφική πληγή, και θα είχες εξαφανιστεί από τη γη. **16** Αλλά σε κράτησα στη ζωή γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο: για να σου δείξω τη δύναμή μου και να κάνω να διακηρυχτεί το όνομά μου σε όλη τη γη. **17** Ακόμη λοιπόν συμπεριφέρεσαι αλαζονικά εναντίον του λαού μου και δεν τους αφήνεις να φύγουν;

***it*-2 σ. 712 ¶6-8**
Πονηρία

Επιπρόσθετα, ο Ιεχωβά Θεός χρησιμοποιεί τις περιστάσεις με τέτοιον τρόπο ώστε ακόμη και οι πονηροί να εξυπηρετούν εν αγνοία τους το σκοπό του. Παρότι εναντιώνονται στον Θεό, αυτός μπορεί να τους περιορίσει στο βαθμό στον οποίο χρειάζεται, ώστε οι υπηρέτες του να διακρατούν την ακεραιότητά τους, και μπορεί να κάνει τις πράξεις ακόμη και τέτοιων ανθρώπων να αναδεικνύουν τη δικαιοσύνη του. (Ρω 3:3-5, 23-26· 8: 35-39· Ψλ 76:10) Αυτή τη σκέψη εκφράζει το εδάφιο Παροιμίες 16:4: «Τα πάντα ο Ιεχωβά τα έκανε για το σκοπό του, ναι, ακόμη και τον πονηρό για την κακή ημέρα».

Ενδεικτική περίπτωση αποτελεί ο Φαραώ στον οποίο ο Ιεχωβά γνωστοποίησε, μέσω του Μωυσή και του Ααρών, ότι έπρεπε να απελευθερώσει τους υπόδουλους Ισραηλίτες. Ο Θεός δεν έκανε αυτόν τον Αιγύπτιο ηγέτη πονηρό, αλλά του επέτρεψε να συνεχίσει να ζει, και παράλληλα δημιούργησε κάποιες καταστάσεις που έκαναν τον Φαραώ να εκδηλωθεί, δείχνοντας ότι είναι πονηρός και άξιος θανάτου. Ο σκοπός για τον οποίο το έκανε

αυτό ο Ιεχωβά αποκαλύπτεται στο εδάφιο Έξοδος 9:16: «Γι' αυτόν το λόγο σε κράτησα στη ζωή, για να σου δείξω τη δύναμή μου και για να κάνω το όνομά μου να διακηρυχτεί σε όλη τη γη».

Οι Δέκα Πληγές που επήλθαν στην Αίγυπτο, και οι οποίες αποκορυφώθηκαν με την καταστροφή του Φαραώ και των στρατιωτικών του δυνάμεων στην Ερυθρά Θάλασσα, αποτέλεσαν εντυπωσιακή επίδειξη της δύναμης του Ιεχωβά. (Εξ 7:14–12: 30· Ψλ 78:43-51· 136:15) Χρόνια αργότερα, τα γύρω έθνη εξακολουθούσαν να μιλούν για αυτή την επίδειξη δύναμης, και έτσι το όνομα του Θεού διακηρυσσόταν σε όλη τη γη. (Ιη 2:10, 11· 1Σα 4:8) Αν ο Ιεχωβά είχε θανατώσει αμέσως τον Φαραώ, αυτή η μεγαλειώδης επίδειξη της δύναμης του Θεού που αποσκοπούσε στην ενδόξασή Του και στην απελευθέρωση του λαού Του δεν θα ήταν εφικτή.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Έξοδος 8:21) Αν όμως δεν τους αφήσεις να φύγουν, εγώ θα στείλω αλογόμυγες πάνω σε εσένα, στους υπηρέτες σου, στον λαό σου και στις κατοικίες σου· και τα σπίτια της Αιγύπτου θα γεμίσουν αλογόμυγες που θα καλύψουν ακόμη και το έδαφος στο οποίο στέκονται αυτοί.

***it*-1 σ. 173 ¶5, 6**
Αλογόμυγα

Επικρατεί κάποια αβεβαιότητα ως προς το συγκεκριμένο έντομο που προσδιορίζεται από την πρωτότυπη εβραϊκή λέξη η οποία εμφανίζεται στις Γραφές σε συνδυασμό με την τέταρτη πληγή εναντίον της Αιγύπτου, την πρώτη πληγή από την οποία διαφυλάχτηκαν οι Ισραηλίτες στη Γεσέν. (Εξ 8:21, 22, 24, 29, 31· Ψλ 78:45· 105:31) Η λέξη *'arób* έχει αποδοθεί με διάφορους τρόπους: «αλογόμυγα» (*JB, Ro, MNK*), «σκαθάρι» (*Yg*), «μύγες» (*AS, KJ, ΛΧ, ΜΠΚ*), «σκνίπες» (*AT*) και *«κυνόμυια»* (*Ο΄, BAM*).

Ο όρος «αλογόμυγα» περιλαμβάνει τα διάφορα είδη τάβανων και οίστρων. Οι θηλυκοί τάβανοι διατρυπούν το δέρμα ζώων, αλλά και ανθρώπων, και ρουφούν το αίμα τους. Όταν βρίσκονται στο στάδιο της προνύμφης, οι οίστροι παρασιτούν στα σώματα ζώων και ανθρώπων. Αυτοί που προσβάλλουν τους ανθρώπους συναντώνται στις τροπικές περιοχές. Επομένως, η πληγή με τις αλογόμυγες πρέπει να επέφερε μεγάλα δεινά στους Αιγυπτίους και στα ζώα τους, σε ορισμένες δε περιπτώσεις, ακόμη και θάνατο.

(Έξοδος 8:25-27) **25** Τελικά, ο Φαραώ κάλεσε τον Μωυσή και τον Ααρών και είπε: «Πηγαίνετε, θυσιάστε στον Θεό σας κάπου μέσα στη χώρα». **26** Ωστόσο, ο Μωυσής είπε: «Δεν είναι σωστό να γίνει αυτό, επειδή η θυσία που θα κάνουμε στον Ιεχωβά τον Θεό μας είναι απεχθής στους Αιγυπτίους. Αν θυσιάζαμε κάτι απεχθές μπροστά στα μάτια των Αιγυπτίων, δεν θα μας λιθοβολούσαν; **27** Θα κάνουμε ταξίδι τριών ημερών στην έρημο και εκεί θα θυσιάσουμε στον Ιεχωβά τον Θεό μας, ακριβώς όπως μας έχει πει».

***w04* 15/3 σ. 25 ¶9**
Κύρια Σημεία από το Βιβλίο της Εξόδου

8:26, 27—Γιατί είπε ο Μωυσής ότι οι θυσίες του Ισραήλ θα ήταν "απεχθείς για τους Αιγυπτίους"; Στην Αίγυπτο λατρεύονταν πολλά και διάφορα ζώα. Το γεγονός ότι έγινε λόγος για θυσίες προσέδωσε ισχύ και πειστικότητα στο επίμονο αίτημα που υπέβαλε ο Μωυσής να επιτραπεί στον Ισραήλ να φύγει για να θυσιάσει στον Ιεχωβά.

20-26 ΙΟΥΛΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΕΞΟΔΟΣ 10, 11

«Ο Μωυσής και ο Ααρών Εκδηλώνουν Μεγάλο Θάρρος»

(Έξοδος 10:3-6) **3** Τότε ο Μωυσής και ο Ααρών πήγαν στον Φαραώ και του είπαν: «Αυτό είπε ο Ιεχωβά, ο Θεός των Εβραίων: "Ως πότε θα αρνείσαι να υποταχθείς σε εμένα; Άφησε τον λαό μου να φύγει για να με υπηρετήσει. **4** Διότι, αν εξακολουθείς να αρνείσαι να τον αφήσεις, εγώ αύριο θα φέρω ακρίδες μέσα στην επικράτειά σου. **5** Αυτές θα καλύψουν την επιφάνεια

της γης και θα είναι αδύνατον να δει κανείς το έδαφος. Θα καταφάνε ό,τι γλίτωσε από το χαλάζι, ό,τι σας απέμεινε, και θα φάνε όλα τα δέντρα σας που βρίσκονται στους αγρούς. **6** Θα γεμίσουν τις κατοικίες σου, τις κατοικίες όλων των υπηρετών σου και τα σπίτια όλης της Αιγύπτου σε βαθμό που οι πατέρες σου και οι παππούδες σου δεν είδαν ποτέ αφότου βρέθηκαν σε αυτή τη χώρα μέχρι σήμερα”». Έπειτα γύρισε και έφυγε από τον Φαραώ.

***w09* 15/7 σ. 20 ¶6**
Μιμούμενοι τον Ιησού, να Κηρύττετε με Τόλμη

6 Σκεφτείτε επίσης την τόλμη που έδειξε ο Μωυσής όταν μίλησε στον Φαραώ, έναν ηγεμόνα που θεωρούνταν, όχι απλώς εκπρόσωπος των θεών, αλλά θεός και ο ίδιος—γιος του Ρα, του θεούήλιου. Είναι πιθανό ότι, όπως και άλλοι Φαραώ, αυτός λάτρευε το ίδιο του το ομοίωμα. Ο λόγος του ήταν νόμος. Ως Φαραώ, κυβερνούσε με προσωπικά διατάγματα. Όντας ισχυρός, αλαζόνας και αδιάλλακτος, δεν είχε συνηθίσει να του λένε άλλοι τι να κάνει. Ενώπιον αυτού του ανθρώπου εμφανίστηκε επανειλημμένα ο Μωυσής, ένας πράος βοσκός—απρόσκλητος και ανεπιθύμητος. Τι προείπε ο Μωυσής; Ερημωτικές πληγές. Τι απαίτησε; Την άδεια να φύγουν από τη χώρα εκατομμύρια δούλοι του Φαραώ! Χρειαζόταν ο Μωυσής τόλμη; Οπωσδήποτε!—Αριθ. 12:3· Εβρ. 11:27.

(Έξοδος 10:24-26) **24** Τότε ο Φαραώ κάλεσε τον Μωυσή και είπε: «Πηγαίνετε, υπηρετήστε τον Ιεχωβά. Μόνο τα πρόβατά σας και τα βόδια σας θα μείνουν πίσω. Μπορείτε να πάρετε μαζί σας ακόμη και τα παιδιά σας». **25** Αλλά ο Μωυσής είπε: «Εσύ ο ίδιος θα μας δώσεις μάλιστα θυσίες και ολοκαυτώματα και θα τα προσφέρουμε στον Ιεχωβά τον Θεό μας. **26** Τα ζωντανά μας θα έρθουν και αυτά μαζί μας. Ούτε ένα ζώο δεν θα αφήσουμε πίσω, επειδή θα χρησιμοποιήσουμε μερικά από αυτά στη λατρεία του Ιεχωβά του Θεού μας και, μέχρις ότου φτάσουμε εκεί, δεν ξέρουμε τι θα προσφέρουμε για λατρεία στον Ιεχωβά».

(Έξοδος 10:28) Ο Φαραώ είπε στον Μωυσή: «Φύγε από μπροστά μου! Και μη τυχόν προσπαθήσεις να με ξαναδείς, επειδή την ημέρα που θα με δεις θα πεθάνεις».

(Έξοδος 11:4-8) **4** Κατόπιν ο Μωυσής είπε: «Αυτό είπε ο Ιεχωβά: “Κατά τα μεσάνυχτα θα βγω στο μέσο της Αιγύπτου, **5** και κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου θα πεθάνει, από τον πρωτότοκο του Φαραώ ο οποίος κάθεται στον θρόνο του μέχρι τον πρωτότοκο της δούλης που εργάζεται στον χειρόμυλο, καθώς και κάθε πρωτότοκο ζώου. **6** Σε όλη τη γη της Αιγύπτου θα γίνει μεγάλος θρήνος, τέτοιος που δεν έχει γίνει ως τώρα ούτε και θα ξαναγίνει ποτέ. **7** Αλλά ούτε σκύλος δεν θα γαβγίσει ενάντια στους Ισραηλίτες, είτε στους ανθρώπους είτε στα ζώα τους, προκειμένου να γνωρίσετε ότι ο Ιεχωβά μπορεί να κάνει διάκριση ανάμεσα στους Αιγυπτίους και στους Ισραηλίτες”. **8** Και όλοι οι υπηρέτες σου οπωσδήποτε θα έρθουν σε εμένα και θα με προσκυνήσουν, λέγοντας: “Πήγαινε, και εσύ και όλος ο λαός που σε ακολουθεί”. Και έπειτα από αυτό θα φύγω». Τότε έφυγε από τον Φαραώ μέσα σε έξαψη θυμού.

***it*-2 σ. 403 ¶5**
Μωυσής

Απαιτούνταν θάρρος και πίστη για να αντιμετωπίσει τον Φαραώ. Μόνο με τη δύναμη του Ιεχωβά και χάρη στην επενέργεια του πνεύματός του σε αυτούς αποδείχτηκαν ο Μωυσής και ο Ααρών αντάξιοι του έργου που είχε τεθεί μπροστά τους. Οραματιστείτε την αυλή του Φαραώ, του βασιλιά της αδιαμφισβήτητης παγκόσμιας δύναμης εκείνης της εποχής. Το μεγαλείο της ήταν απαράμιλλο, και ο υπεροπτικός Φαραώ, ο οποίος θεωρούνταν θεός, ήταν περιστοιχισμένος εδώ από τους συμβούλους του, τους στρατιωτικούς διοικητές του, τους φρουρούς του και τους δούλους του. Επιπλέον, παρόντες ήταν και οι θρησκευτικοί ηγέτες, οι μάγοι ιερείς, οι μεγαλύτεροι εναντιούμενοι του Μωυσή. Μετά τον Φαραώ, αυτοί ήταν οι ισχυρότεροι άνθρωποι στο βασίλειο. Όλο αυτό το εντυπωσιακό επιτελείο βρισκόταν στο πλευρό

του Φαραώ υποστηρίζοντας τους θεούς της Αιγύπτου. Ο δε Μωυσής και ο Ααρών εμφανίστηκαν μπροστά στον Φαραώ, όχι μία, αλλά πολλές φορές, ενώ η καρδιά του Φαραώ γινόταν κάθε φορά σκληρότερη, εφόσον ήταν αποφασισμένος να κρατήσει τους πολύτιμους Εβραίους δούλους του υπό την εξουσία του. Μάλιστα, μετά την εξαγγελία της όγδοης πληγής, ο Μωυσής και ο Ααρών εκδιώχθηκαν μπροστά από τον Φαραώ, και μετά την ένατη πληγή διατάχθηκαν να μην προσπαθήσουν να ξαναδούν το πρόσωπό του, διαφορετικά θα πέθαιναν.—Εξ 10:11, 28.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Έξοδος 10:1, 2) 1 Κατόπιν ο Ιεχωβά είπε στον Μωυσή: «Πήγαινε στον Φαραώ, επειδή έχω αφήσει την καρδιά του και την καρδιά των υπηρετών του να σκληρυνθούν, ώστε να παρουσιάσω μπροστά του αυτά τα σημεία μου 2 και να διηγηθείς στους γιους σου και στους εγγονούς σου πόσο αυστηρά τιμώρησα την Αίγυπτο και τι σημεία εκτέλεσα ανάμεσά τους· και οπωσδήποτε θα γνωρίσετε ότι εγώ είμαι ο Ιεχωβά».

***w95* 1/9 σ. 11 ¶11**
Μάρτυρες Εναντίον των Ψεύτικων Θεών

11 Ενόσω οι Ισραηλίτες βρίσκονταν ακόμη στην Αίγυπτο, ο Ιεχωβά έστειλε τον Μωυσή στον Φαραώ και είπε: 'Είσελθε προς τον Φαραώ· διότι εγώ εσκλήρυνα την καρδίαν αυτού και την καρδίαν των θεραπόντων αυτού, δια να δείξω τα σημεία μου ταύτα εν μέσω αυτών· και δια να διηγήσαι εις τα ώτα του υιού σου και εις τον υιόν του υιού σου, τα όσα έπραξα εις τους Αιγυπτίους και τα σημεία μου όσα έκαμα εν μέσω αυτών, και να γνωρίσητε ότι εγώ είμαι ο Ιεχωβά'. (Έξοδος 10:1, 2) Οι υπάκουοι Ισραηλίτες θα μιλούσαν στα παιδιά τους για τις κραταιές πράξεις του Ιεχωβά. Τα παιδιά τους, με τη σειρά τους, θα μιλούσαν για αυτές στα δικά τους παιδιά, και αυτό θα έπρεπε να γίνεται από γενιά σε γενιά. Έτσι, θα θυμούνταν τα δυναμικά έργα του Ιεχωβά. Παρόμοια σήμερα, οι γονείς έχουν την ευθύνη να δίνουν μαρτυρία στα παιδιά τους.—Δευτερονόμιον 6:4-7· Παροιμίαι 22:6.

(Έξοδος 11:7) Αλλά ούτε σκύλος δεν θα γαβγίσει ενάντια στους Ισραηλίτες, είτε στους ανθρώπους είτε στα ζώα τους, προκειμένου να γνωρίσετε ότι ο Ιεχωβά μπορεί να κάνει διάκριση ανάμεσα στους Αιγυπτίους και στους Ισραηλίτες".

***it*-1 σ. 977 ¶3**
Έξοδος

Έτσι λοιπόν, με μια θεαματική εκδήλωση δύναμης, ο Ιεχωβά εξύψωσε το όνομά του και απελευθέρωσε τον Ισραήλ. Καθώς ο λαός ήταν πια ασφαλής στην ανατολική ακτή της Ερυθράς Θάλασσας, ο Μωυσής μπήκε επικεφαλής των γιων του Ισραήλ και άρχισαν να ψάλλουν έναν ύμνο, ενώ η αδελφή του η Μαριάμ, η προφήτισσα, πήρε ένα ντέφι στο χέρι της και μπήκε επικεφαλής όλων των γυναικών, οι οποίες άρχισαν να παίζουν ντέφια και να χορεύουν, ενώ παράλληλα αποκρινόταν στους άντρες υμνολογώντας. (Εξ 15:1, 20, 21) Ο Ισραήλ είχε διαχωριστεί πλήρως από τους εχθρούς του. Όταν βγήκαν από την Αίγυπτο, δεν επιτράπηκε να πάθουν κακό ούτε από άνθρωπο ούτε από ζώο—ακόμη και σκύλος δεν γρύλισε προς τους Ισραηλίτες ούτε κίνησε τη γλώσσα του εναντίον τους. (Εξ 11:7) Μολονότι η αφήγηση της Εξόδου δεν αναφέρει ότι ο ίδιος ο Φαραώ μπήκε μαζί με τις στρατιωτικές του δυνάμεις στη θάλασσα και αφανίστηκε, το εδάφιο Ψαλμός 136:15 δηλώνει ότι ο Ιεχωβά «τίναξε τον Φαραώ και τη στρατιωτική του δύναμη μέσα στην Ερυθρά Θάλασσα».

27 ΙΟΥΛΙΟΥ–2 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΕΞΟΔΟΣ 12

«Το Πάσχα—Η Σημασία του για τους Χριστιανούς»

(Έξοδος 12:5-7) 5 Το πρόβατό σας πρέπει να είναι ένα υγιές, μονοετές αρσενικό ζώο. Μπορείτε να διαλέξετε από τα νεαρά κριάρια ή από τα κατσίκια. 6 Πρέπει να το έχετε στη φροντίδα σας μέχρι τη δέκατη τέταρτη ημέρα

αυτού του μήνα, και κάθε οικογένεια στην εκκλησία του Ισραήλ, σε ολόκληρη τη σύναξη, θα το σφάξει κατά το σούρουπο. 7 Πρέπει να πάρουν λίγο από το αίμα και να το τινάξουν πάνω στους δύο παραστάτες και στο ανώφλι της πόρτας των σπιτιών στα οποία θα το φάνε.

***w07* 1/1 σ. 20 ¶4**
«Πρέπει να Είσαι Γεμάτος Χαρά»

4 Ο Ιησούς πέθανε στις 14 Νισάν του 33 Κ.Χ. Στον Ισραήλ, η 14η Νισάν ήταν η χαρωπή ημέρα του εορτασμού του Πάσχα. Κάθε χρόνο εκείνη την ημέρα, οι οικογένειες έτρωγαν μαζί ένα γεύμα το οποίο περιλάμβανε ένα νεαρό αρνί χωρίς ψεγάδια. Με αυτόν τον τρόπο, θυμούνταν το ρόλο που είχε παίξει το αίμα ενός αρνιού στην απελευθέρωση των πρωτοτόκων των Ισραηλιτών όταν ο άγγελος του θανάτου πάταξε τα πρωτότοκα των Αιγυπτίων στις 14 Νισάν του 1513 Π.Κ.Χ. (Έξοδος 12:1-14) Το αρνί του Πάσχα προσκίαζε τον Ιησού, σχετικά με τον οποίο ο απόστολος Παύλος είπε: «Ο Χριστός, το πάσχα μας, έχει θυσιαστεί». (1 Κορινθίους 5:7) Όπως το αίμα του αρνιού του Πάσχα, έτσι και το χυμένο αίμα του Ιησού παρέχει σωτηρία σε πολλούς.—Ιωάννης 3:16, 36.

(Έξοδος 12:12, 13) 12 Διότι εγώ θα περάσω από όλη τη γη της Αιγύπτου αυτή τη νύχτα και θα θανατώσω κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου, από άνθρωπο μέχρι ζώο· και θα εκτελέσω κρίση εναντίον όλων των θεών της Αιγύπτου. Εγώ είμαι ο Ιεχωβά. 13 Το αίμα θα χρησιμεύσει ως σημείο για εσάς στα σπίτια στα οποία βρίσκεστε· και εγώ θα δω το αίμα και θα σας προσπεράσω, και η πληγή δεν θα έρθει πάνω σας για να σας καταστρέψει όταν πλήξω τη γη της Αιγύπτου.

***it*-2 σ. 616 ¶2**
Πάσχα

Ορισμένα χαρακτηριστικά του εορτασμού του Πάσχα εκπληρώθηκαν από τον Ιησού. Μια εκπλήρωση έγκειται στο γεγονός ότι το αίμα που υπήρχε στα σπίτια, στην Αίγυπτο, διέσωσε τα πρωτότοκα από το χέρι του εξολοθρευτή αγγέλου. Ο Παύλος χαρακτηρίζει τους χρισμένους Χριστιανούς ως την εκκλησία των πρωτοτόκων (Εβρ 12: 23) και τον Χριστό ως τον απελευθερωτή τους μέσω του αίματός του. (1Θε 1:10· Εφ 1:7) Δεν έπρεπε να σπάζουν κανένα κόκαλο από το αρνί του Πάσχα. Είχε προφητευτεί ότι δεν θα έσπαζε κανένα από τα κόκαλα του Ιησού, και αυτό εκπληρώθηκε κατά το θάνατό του. (Ψλ 34:20· Ιωα 19:36) Επομένως, το Πάσχα που γιόρταζαν οι Ιουδαίοι επί αιώνες ήταν ένα από εκείνα τα πράγματα μέσω των οποίων ο Νόμος παρείχε σκιά των μελλοντικών πραγμάτων και έστρεφε την προσοχή στον Ιησού Χριστό, «το Αρνί του Θεού».—Εβρ 10:1· Ιωα 1:29.

(Έξοδος 12:24-27) 24 »Πρέπει να τηρείτε αυτή την περίσταση ως πάγια διάταξη που θα ισχύει για εσάς και τους γιους σας. 25 Και όταν έρθετε στη γη που θα σας δώσει ο Ιεχωβά ακριβώς όπως δήλωσε, πρέπει να τηρείτε αυτή την τελετή. 26 Και όταν οι γιοι σας σάς ρωτούν: “Τι σημαίνει για εσάς αυτή η τελετή;” 27 θα λέτε: “Είναι η θυσία του Πάσχα για τον Ιεχωβά, ο οποίος προσπέρασε τα σπίτια των Ισραηλιτών στην Αίγυπτο όταν έπληξε τους Αιγυπτίους, ενώ τα δικά μας σπίτια τα έσωσε”». Τότε ο λαός έπεσε κάτω και προσκύνησε.

***w13* 15/12 σ. 20 ¶13, 14**
“Αυτό θα Αποτελεί Ενθύμημα για Εσάς”

13 Καθώς οι νέες γενιές θα μεγάλωναν, θα διδάσκονταν σημαντικά μαθήματα, τα οποία θα μεταδίδονταν από πατέρα σε γιο. Ένα τέτοιο μάθημα ήταν ότι ο Ιεχωβά μπορούσε να προστατεύει τους λάτρεις του. Τα παιδιά μάθαιναν ότι αυτός δεν είναι μια αόριστη, αφηρημένη θεότητα. Είναι πραγματικός, ζωντανός Θεός που ενδιαφέρεται για το λαό του και αναλαμβάνει δράση για χάρη τους. Το απέδειξε αυτό όταν «έπληξε τους Αιγυπτίους» αλλά προστάτεψε τα πρωτότοκα των Ισραηλιτών, αφήνοντάς τα ζωντανά.

14 Οι Χριστιανοί γονείς δεν εξηγούν κάθε χρόνο στους γιους και στις κόρες τους το νόημα εκείνου του Πάσχα. Διδάσκετε, όμως, εσείς στα παιδιά σας το ίδιο αυτό μάθημα—ότι ο Θεός προστατεύει το λαό του; Τους μεταδίδετε τη βαθιά σας

πεποίθηση ότι ο Ιεχωβά εξακολουθεί να ενεργεί ως αληθινός Προστάτης του λαού του; (Ψαλμ. 27: 11· Ησ. 12:2) Και το κάνετε αυτό, όχι υπό μορφή κηρύγματος, αλλά συζητώντας μαζί τους μέσα σε ευχάριστη ατμόσφαιρα; Προσπαθήστε να αξιοποιήσετε αυτό το μάθημα ώστε να ενισχύσετε την πνευματικότητα της οικογένειάς σας.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Έξοδος 12:12) Διότι εγώ θα περάσω από όλη τη γη της Αιγύπτου αυτή τη νύχτα και θα θανατώσω κάθε πρωτότοκο στη γη της Αιγύπτου, από άνθρωπο μέχρι ζώο· και θα εκτελέσω κρίση εναντίον όλων των θεών της Αιγύπτου. Εγώ είμαι ο Ιεχωβά.

***it*-2 σ. 614 ¶3**
Πάσχα

Οι Δέκα Πληγές που επήλθαν στην Αίγυπτο αποδείχτηκαν όλες τους εκφράσεις κρίσης εναντίον των θεών της, ιδιαίτερα όμως η δέκατη, ο θάνατος των πρωτοτόκων. (Εξ 12:12) Εφόσον το κριάρι (αρσενικό πρόβατο) ήταν το ιερό ζώο του θεού Ρα, το αίμα του πασχαλινού αρνιού πάνω στους παραστάτες αποτελούσε βλασφημία για τους Αιγυπτίους. Ιερός ήταν και ο ταύρος, γι' αυτό και η εξολόθρευση των πρωτοτόκων των ταύρων συνιστούσε πλήγμα για τον θεό Όσιρι. Ο ίδιος ο Φαραώ λατρευόταν ως γιος του Ρα. Έτσι λοιπόν, ο θάνατος του πρωτότοκου γιου του Φαραώ κατέδειξε την αδυναμία τόσο του Ρα όσο και του Φαραώ.

(Έξοδος 12:14-16) **14** »"Αυτή η ημέρα θα αποτελεί ανάμνηση για εσάς και πρέπει να τη γιορτάζετε ως γιορτή για τον Ιεχωβά σε όλες τις γενιές σας. Πρέπει να τηρείτε αυτή τη γιορτή ως πάγιο νομοθέτημα. **15** Εφτά ημέρες θα τρώτε άζυμο ψωμί. Ναι, την πρώτη ημέρα θα απομακρύνετε το προζύμι από τα σπίτια σας, επειδή όποιος φάει κάτι ένζυμο από την πρώτη ημέρα μέχρι την έβδομη, αυτός θα εξολοθρευτεί ανάμεσα από τον Ισραήλ. **16** Την πρώτη ημέρα θα κάνετε άγια συνέλευση, και την έβδομη ημέρα ακόμη μία άγια συνέλευση. Καμιά εργασία δεν θα γίνεται αυτές τις ημέρες. Μόνο ό,τι χρειάζεται ο καθένας για να φάει μπορείτε να ετοιμάζετε.

***it*-2 σ. 1075 ¶1**
Συνέλευση

Ένα μοναδικό χαρακτηριστικό όλων αυτών των "αγίων συνελεύσεων" ήταν ότι κατά τη διάρκειά τους ο λαός δεν έπρεπε να κάνει καμιά κοπιαστική εργασία. Για παράδειγμα, η πρώτη και η έβδομη ημέρα της Γιορτής των Άζυμων Άρτων ήταν "άγιες συνελεύσεις", σχετικά με τις οποίες ο Ιεχωβά δήλωσε: «Καμιά εργασία δεν θα γίνεται στη διάρκειά τους. Μόνο ό,τι χρειάζεται κάθε ψυχή για να φάει, εκείνο μόνο μπορεί να γίνεται για εσάς». (Εξ 12:15, 16) Ωστόσο, τις ημέρες των "αγίων συνελεύσεων" οι ιερείς ήταν απασχολημένοι με την προσφορά θυσιών στον Ιεχωβά (Λευ 23:37, 38), κάτι το οποίο ασφαλώς δεν αποτελούσε παραβίαση της εντολής που απαγόρευε τις συνηθισμένες καθημερινές εργασίες. Επίσης, αυτές οι περιστάσεις δεν ήταν περίοδοι απραξίας για το λαό γενικά αλλά ήταν ευκαιρίες μεγάλης πνευματικής ωφέλειας. Την ημέρα του εβδομαδιαίου Σαββάτου, ο λαός συναθροιζόταν για να αποδώσει δημόσια λατρεία και να διδαχτεί. Στη συνέχεια εποικοδομούνταν από τη δημόσια ανάγνωση και την εξήγηση του γραπτού Λόγου του Θεού, κάτι το οποίο γινόταν και στις συναγωγές που ήρθαν σε ύπαρξη αργότερα. (Πρ 15:21) Έτσι λοιπόν, ενώ ο λαός δεν έκανε καμιά κοπιαστική εργασία στη διάρκεια της ημέρας του Σαββάτου ή των άλλων "αγίων συνελεύσεων", αφοσιωνόταν στην προσευχή και στο στοχασμό γύρω από τον Δημιουργό και τους σκοπούς του.—Βλέπε ΣΥΝΑΞΗ.

© 2020 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania